

Č. 7081.

Řízení správní. — Samospráva obecní: I. Dozorčí úřad samosprávný není vůči žádnému interestu povinen, použití svého dozorčího práva v příčině vadného usnesení obecního zastupitelstva. — II. I proti zmatečnému rozhodnutí může řádný opravný prostředek býti podán jen ve stanovené lhůtě.

(Nález ze dne 15. února 1928 č. 3304.)

Prejudikatura: Boh. A 597/20.

Věc: Leopold St. v Č. (adv. Dr. Hugo Littnar z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze o neplatnost usnesení obecního zastupitelstva.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Ob. zastupitelstvo v Č. se usneslo ve schůzi svolané na den 9. dubna 1924, v níž pokračováno dne 14. dubna 1924, aby st-l, obecní zřízenec, byl ponechán v poměru provisorního sluhy obecního s dosavadními služ. požitky až do ustavení nového ob. zastupitelstva a aby rozhodnutí o jeho def. ustanovení bylo ponecháno novému ob. zastupitelstvu. S usnesením tím projevil st-l podle záznamu v protokole hned v téže schůzi souhlas.

Ve stížnosti ze 7. května 1925 podané k osk-i v J. žádal st-l, aby osk toto usnesení ob. zastupitelstva sistovala a za neplatné prohlásila, poněvadž se schůze a hlasování zúčastnil náhradník Josef Sch., ačkoliv do schůze ani pozván nebyl, ani jako náhradník pozván býti nesměl, poněvadž i kdyby se byl člen zastupitelstva Václav W. řádně omluvil, což se však nestalo, byl by jako v pořadí přednější měl nastoupiti Josef K. starší a nikoliv Josef Sch.

Osk v J. usnesením z 26. května 1925 stížnost zamítla z věcných důvodů. Zsv v Praze nař. výnosem k podnětu dalšího rekursu st-lova zrušil rozhodnutí osk jako nezákonné a rekurs st-lův do usnesení ob. zastupitelstva v Č. ze 14. dubna 1924 odmítl jako opožděný. — — —

O stížnosti nss uvážil: — — —

St-l nevytýká, že žal. úřad svým výrokem zhoršil právní situaci st-lovu odmítnuv jeho odvolání z usnesení obecního zastupitelstva v Č. jako opožděné, ačkoliv osk je přijala a věcně o něm rozhodla, a ačkoliv zmeškání lhůty odvolací před žal. úřadem s žádné strany vytýkáno nebylo. St-l také nepopírá, že odvolání jeho, osk z věcných důvodů zamítnuté, bylo podáno teprve po uplynutí lhůty odvolací, nýbrž tvrdí pouze, že usnesení ob. zastupitelstva v Č., st-lem před osk-í v odpor vzaté, jest pro rozličné formální vady zmatečné, a zastává názor, že bylo-li usnesení ob. zastupitelstva zmatečné, měl býti rekurs meritorně vyřízen bez ohledu na to, zdali odvolací lhůta byla promeškána. V ostatním obsahu stížnosti snaží se st-l dovoditi tvrzenou zmatečnost řečeného usnesení.

Vývodům stížnosti může se rozuměti ve dvojím smyslu. Buď má st-l za to, že dozorčí úřad jest povinen na zakročení interesta zmatečná usnesení ob. zastupitelstva zrušiti, anebo vychází z názoru, že zmatečná usnesení ob. zastupitelstva lze bráti v odpor bez omezení na lhůtu k po-

dání opravného prostředku předepsanou. Leč i tento i onen právní názor je mylný.

Jednak není dozorčí úřad vůči žádnému interesentu povinen své moci dozorčí použití, ať jsou již vady usnesení ob. zastupitelstva jemu oznámené povahy jakékoliv (srovn. na př. nář. Boh. A 597/1920 a jiné). Avšak není také žádného zákonného ustanovení, z něhož by bylo lze dovoditi, že lhůta k opravnému prostředku, která je zcela všeobecně předepsána, neváže, jestliže jde o usnesení zmatečné. Zajisté nemůže zmatečné usnesení zmškáním lhůty k opravnému prostředku býti sanováno, zejména nestává se proto právně účinným a nenabývá právní moci. Leč z toho ještě neplyne, že zákonný požadavek, aby opravný prostředek byl podán v předepsané lhůtě, je v tomto případě suspendován. Neboť je jiná věc užití proti zmatečnému aktu svého procesního práva na opravný prostředek, a jiná věc je, namítati neúčinnost takového aktu v obraně proti jeho výkonu nebo proti jiným právním důsledkům ze zmatečného aktu vyvozovaným.

Námítky stížnosti nebylo tudíž lze uznati důvodnými a nss neměl proto příčiny zabývati se dalšími vývody stížnosti, jimiž st-l se snaží dovoditi zmatečnost usnesení ob. zastupitelstva v Č., neboť i kdyby uplatňované důvody zmatečnosti byly podstatné, je nicméně pro posouzení nář. rozhodnutí, jímž bylo st-li zásadně a to pro opoždění odeprno právo na opravný prostředek proti usnesení ob. zastupitelstva, zcela bezvýznamné, že námítky proti usnesení ob. zastupitelstva vznesené jsou snad důvodné.

Č. 7082.

Samospráva obecní. — Řízení správní: Je usnesení obecního zastupitelstva o tom, že nájemci bytu v obecním domě má býti dána výpověď, »prohlášením strany« či »rozhodnutím?«

(Nález ze dne 15. února 1928 č. 3305.)

V ě c: František K. v Praze proti zemskému správnímu výboru v Praze o platnost usnesení ústředního zastupitelstva hl. města Prahy ve věci nájemní.

V ý r o k: Nář. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Ústřední zastupitelstvo hl. m. Prahy usneslo se ve schůzi konané dne 12. dubna 1926, aby podle § 31 zák. o ochraně nájemníků z 26. března 1925 č. 48 Sb. byla st-li dána na čtvrt roku předem výpověď z bytu v obecním domě čp. . . . Toto usnesení bylo st-li intimováno s poučením, že proti němu je možno podati u rady městské stížnost k zsv-u.

Zsv vydal k rekursu podanému st-lem nář. rozhodnutí, jímž vyslovil, že zamítá odvolání jako neodůvodněné, resp. odmítá rozhodnutí jako nepřipustné a že v tomto směru odkazuje věc na pořad práva soukromého. V důvodech uvedeno, že obec pražská, disponujíc svým soukr. majetkem, vystupuje jako soukromoprávní strana a její dispozice v tomto směru mají povahu projevu strany. V daném případě stal se takový projev strany ve formě usnesení ústř. zastupitelstva, proti němuž může každý